

Hujara na Tinini fešti

Včeraj zvečer sem šel na fešto v čast zmage Tine Maze. Pri Slovencih se vsaj vedno dobro je, medtem ko sem zadnjič pri Zahrobski dobil dve spufani knedlički in en šilček Becherovke (Bank je požrl celo flašo). Na vratih sem takoj srečal Dragšiča v belih rokavicah (kasneje mi je Košir povedal, da so Dragšič, Vajdič in Gorza nastavljeni za varnostnike, saj za kaj drugega niso sposobni). Spomnil se me je iz Schladminga izpred 2 let: »O, g. Hujara, kaj bi danes dal za tisti germknedel!« Kaj hočemo, časi se pač menjajo. Letos mu bom mogoče pa le kupil presto. Še preden sem lahko čestital Tini, sem se zaletel v pijanega Bodeja, ki se je drl »Bode ma slouwence rad!« Ta človek je popolna pijandura. O njem kroži naslednja anegdota: ko so nekoč Avstrijci smeli zvečer izjemoma ostati za šankom do pol devetih, je tja prišel nek ameriški trener. »Kje pa je Bode?« je vprašal Raich. »Bode spi«, je odvrnil trener. Ves vzhičen, da je enkrat bedel dlje od Bodeja je Raich zažvrgolel »O, Bode že spi, ts, ts, ts!« »Ne,« odvrne trener, »Bode ŠE spi!«

Po čestitkah Tini (dobil sem pusico!!!!) sem nabasal na Hrvate. Za mizo so sedeli Ivica Kostelić – Ivo, Natko Zrnčić – Dim in Vedran Pavlek – Ajmer. Prisluhnil sem pogovoru. Pavlek: »Ej Ivo, as vidu k so nas Slovenci šibnal po medaljah, pa kva je zej to?« Kostelić: »Ma ja, ful se jim je strgal, ej čist nori so.« Pavlek: »Še dobr, da majo sam Tino, matr je mrha!« Kostelić: »Ej respect stari ful je dobra!« »Oglasi se Dim: »Pa dobro, kaj vi pričate, niš ne razmem!« »Matr, Dim, če se nauš nauču slovensk boš letu z ekipe,« ga okrega Pavlek. »Ali mi smo ipak Hrvati!!« se pritoži Dim. »Ma pust ga, sej se bo nauču« ju pomiri Ivica in nagne kozarček Jamničke.

Žur se je razživel, ko se je par Maze – Massi umaknil v zasebnost. Cela oštarija je feštala, le Raich je žalostno sedel z berglami, držeč se za rokce s svojo Marlies: »Komm, Benni, greva pančkat.« »Nein, ni šans, danes bom bedel dlje od Bodeja!« »Ampak Benni, saj veš, da nimaš šans, Bode je izkušen, on žurira vsak večer.« »Kurac moj pa vsak večer, manjkal je na obeh žurkah Goerglce!« »Že res, Benni, ampak to je bilo zato, ker je vedel, da nas bo Pum nagnal ob 8h spat, razen tega se je v baru pripravljaj na fešto od Mancuso in Vonn, ki sta se začeli, ko se je naša že zdavnaj končala.« »Verdammt,« odvrne Benni, »čisto vsak bedi dlje kot jaz!« »No, Benni, čisto vsak pa tudi ne, Svindal je že izginil.« Tedajci se izpod šanka začuje riganje in zelo glasen »skool!!«. »A si vidla, a si vidla,« obupano vzdihne Raich...

Proti jutru je Bode že začel malo razgrajati, skakal je po šanku in dirigiral celotni družbi: »kdour ne skejče nij slouwenc, hey, hey, hey«, zato sta pristopila Vajdič in Gorza, da ga odstranita. Vsakemu je stisnil 100 USD, »come on guys, it`s partytime«. Oba sta se takoj umaknila, zadovoljna z zelenci v žepu, priletel pa je Dragšič »Bode, Bode, tud jaz sem te hotel vun vrejši!!«